

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 5. februar 2007 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Lars Lindencrone Petersen, Finn Morten Andersen og Lone Dahl Frandsen (kst.)).

2. afd. nr. B-3387-05:

Part 1

(advokat Ole Vestergaard)

mod

Skatteministeriet,

Skattecenter Høje-Taastrup

(Kammeradvokaten ved advokat David Auken)

Under denne sag, der er anlagt den 1. november 2005, har sagsøgeren, **Part 1**, nedlagt endelig påstand om, at sagsøgte, Skatteministeriet, Skattecenter Høje-Taastrup (i det følgende Skatteministeriet) tilpligtes at anerkende, at den afgiftspligtige værdi for automobil mrk. Volvo S80, Business Line, **Stelnummer** udgør 60.000,00 kr., subsidiært et af retten fastsat beløb mindre end 119.000,00 kr., samt at tilbagebetale uretmæssigt opkrævet afgift med tillæg af rente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Skatteministeriet har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Sagens omstændigheder

Sagen vedrører værdiansættelse af en brugt bil i forbindelse med beregning af registreringsafgift ved indførsel i Danmark.

Den 30. juni 2003 erhvervede **Part 1**, der da havde bopæl i Belgien, den pågældende bil i Belgien for 16.940 Euro. Bilen, der var indregistreret første gang den 12. december 2000, havde på daværende tidspunkt kørt 122.818 km.

I forbindelse med, at **Part 1** flyttede til Danmark, blev bilen den 29. juli 2004 anmeldt til ToldSkat Sydsjælland med henblik på fastsættelse af en foreløbig afgiftspligtig værdi, der blev ansat til 140.000 kr. Efterfølgende blev den afgiftspligtige værdi reduceret til 125.000 kr. og depositum for registreringsafgiften fastsat til 200.625 kr.

Den 27. december 2004 fastsatte Vurderingsmyndigheden vedrørende motorkøretøjer Sjælland efter forudgående besigtigelse den afgiftspligtige værdi til 119.000 kr., svarende til en handelspris på ca. 310.000 kr. Bilen havde på daværende tidspunkt kørt 149.000 km.

Vurderingsmyndigheden har ved endelig afgørelse, der er truffet den 13. juni 2005 og meddelt ved brev af 14. juni 2005, fastholdt vurderingen med følgende begrundelse:

"6. Vurderingsmyndighedens begrundelse

Vurderingsmyndigheden har som nævnt ovenfor besigtiget køretøjet og fastsat den afgiftspligtige værdi til 119.000 kr. den 23. december 2004.

Vurderingsmyndigheden er herved gået ud fra et niveau på 125.000 kr., hvortil der er lagt 5.000 kr. for udstyr samt fratrukket 4.000 kr. for bilens høje kilometerstand og 7.000 kr. for bilens stand, hvilket medfører en afgiftspligtig værdi på 119.000 kr.

Som det ses af afsnittet ovenfor, så har vurderingsmyndigheden taget højde for standen af din bil ved at give et fradrag på 7.000 kr. i den afgiftspligtige værdi. Dette fradrag svarer til et nedslag i den skønnede handelspris på 19.600 kr. Det skal i den forbindelse nævnes, at der ikke gives fradrag for faktisk afholdte omkostninger, men derimod gives et fradrag i den afgiftspligtige værdi, som skal afspejle den mindre handelsværdi, som køretøjet skønnes at have.

Hvad angår bilens årgang og udstyr, så fremgår det klart af vurderingsblanketten, at bilen er en "modelår 2001", samt hvilket udstyr der er givet tillæg for, nemlig lædersæder, elektronisk klimaanlæg, fartpilot og infocenter. Dette udstyr fremgår af bilens vognkort.

Vurderingsmyndigheden har ved fastsættelse af værdien lagt vægt på fremfundne annoncer og tidligere vurderinger af tilsvarende køretøjer.

Vurderingsmyndigheden har gennemgået sagen på ny og har ikke fundet grundlag for at ændre afgørelsen.

Den endelige afgiftspligtige værdi på 119.000 kr. svarer til en handelsværdi på 309.705 kr., hvilket ifølge vurderingsmyndigheden svarer til de priser, som tilsvarende biler bliver solgt for på det danske marked.

Som nævnt under afsnittet vedrørende den lovmæssige baggrund skal vurderingsmyndigheden fastsætte køretøjets almindelige pris, hvilket skal forstås som den pris, som en bruger generelt må forventes at skulle betale for et køretøj af samme mærke og model eller et tilsvarende køretøj. Dette svarer til, hvad en dansk forhandler kan sælge en tilsvarende bil for i registreringsklar stand – altså inklusiv moms og forhandleravance.

Vurderingsmyndigheden undersøger markedet og tager udgangspunkt i såvel de annoncerede priser som de realiserede priser, for biler der rent faktisk er solgt på det danske marked.

Det betyder samtidig, at priser på biler i henholdsvis Tyskland og Belgien ikke kan læges til grund ved fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi for køretøjet.

Klager henviser på et tidspunkt til et EU-direktiv, nemlig 83/183/EØF. Vurderingsmyndigheden skal i denne forbindelse venligst henlede klagers opmærksomhed på, at direktivets anvendelsesområde, som er beskrevet i artikel 1. Af artikel 1, stk. 2 fremgår det, at dette direktiv ikke omfatter særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved **registrering af motorkøretøjer**, vejafgifter og fjernsynsavgifter.

Der verserer pt. en sag ved EF-domstolen, som skal afklare om opkrævningen af registreringsafgift af flyttegods er i overensstemmelse med EU's regler for den frie bevægelighed.

Det skal bemærkes, at såfremt denne afgørelse ændrer praksis, således, at der ikke skal opkræves registreringsafgift af flyttegods, så må det formodes, at afgørelsen kun får fremadrettet virkning.

Samtidig skal det nævnes, at der kun udbetales rentegodtgørelse af depositum, hvis den beregnede rentegodtgørelse udgør mere end 200 kr.

De 2 annoncer klager har vedlagt er på biler, som har kørt næsten dobbelt så meget som klagers. Det er jo logisk at sådanne biler har en lavere værdi. Bilerne er heller ikke samme årgang som klagers.

Vurderingsmyndigheden har vurderet køretøjet i den stand hvori det fremstod ved vurderingen.

Afgørelsen er truffet med hjemmel i registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, jf. § 13, stk. 1, 1. pkt. samt cirkulære 139 af 19. juni 1991, § 4, stk. 2.

...

7. Vurderingsmyndighedens endelige afgørelse

...

De brugte biler som de danske forhandlere sælger på det danske marked er køretøjer, som allerede er indregistreret og afgiftsberigtiget. Forhandlernes udsalgspris er udtryk for markedsværdien på køretøjet. Når vurderingsmyndigheden beregner afgift ud fra denne handelspris, så bliver der jo netop ikke betalt en højere afgift af importerede køretøjer end af de køretøjer, som forefindes i Danmark.

Hvad angår klagers henvisninger til EF-domme, så antager vurderingsmyndigheden, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten, men i øvrigt ligger dette uden for vurderingsmyndighedens arbejdsområde.

...

Som det fremgår af vurderingsmyndighedens begrundelse har vurderingsmyndigheden fastsat værdien ud fra tidligere vurderinger og fremfundne annoncer.

...

Af registreringsafgiftslovens § 13, fremgår det, at vurdering af et køretøj til afgiftsberigtigelse foretages af vurderingsmænd, som beskikkes af skatteministeren for et tidsrum af 3 år. Vurderingen af dette køretøj er foretaget af de beskikkede vurderingsmænd og det er op til disse vurderingsmænd at afgøre, hvilket materiale vurderingsmyndigheden ønsker at indkalde.

Vurderingsmyndigheden har gennemgået sagen på ny og har ikke fundet anledning til at ændre køretøjets afgiftspligtige værdi. Vurderingsmyndighedens endelige afgørelse er herefter i overensstemmelse med det fremsendte forslag.

Køretøjets afgiftspligtige værdi er således 119.000 kr.

...”

Bilen er efterfølgende søgt solgt på en online bilauktion på internettet. For landsretten er der fremlagt to bud på bilen, der er afgivet den 26. april og 2. maj 2006. Disse bud er på henholdsvis 164.500 kr. og 151.000 kr. **Part 1** har oplyst, at bilen i maj 2006 er blevet solgt for 190.000 kr.

Der er tillige fremlagt fotos af bilen samt forskelligt materiale til belysning af priserne på tilsvarende biler hos forhandlere i Tyskland og Belgien.

Forklaringer

Part 1 har under sagen forklaret blandt andet, at han boede i Belgien i 3½ år fra 2001, og at han købte den omhandlede bil brugt i juni 2003. Inden han rejste tilbage til Danmark, rettede han henvendelse til ToldSkat for at få oplyst, hvad afgiften ville blive, hvis han medtog bilen. Det blev oplyst, at afgiften kun kunne fastsættes i forbindelse med et toldsyn. Han valgte herefter at tage bilen med til Danmark uden at vide, hvad det ville koste. I august 2004 fik han en foreløbig vurdering på 140.000 kr., som han fandt urimelig og ønskede at påklage. Han fik imidlertid at vide, at han først kunne klage, når han havde betalt depositum. Sagen blev imidlertid genoptaget, idet ToldSkat uden nærmere begrundelse nedsatte værdien til 125.000 kr. Bilen var meget slidt. Det var bil "nummer 2", der havde været anvendt til transport af 3 børn. Da han købte bilen, var den allerede slidt, idet den havde været anvendt til leasing. Han betalte et foreløbigt beløb på ca. 200.000 kr. og fik en nummerplade udleveret på motorkontoret. Her blev han spurgt, om han havde regnet på, om det kunne svare sig at indføre bilen til Danmark. I forbindelse med toldsynet anbefalede en medarbejder, at han indhente en vurdering, da bilen var vurderet for højt. Inden vurderingsforretningen blev foretaget, indhente han et tilbud fra en Volvo-forhandler for at få oplyst, hvad der skulle udføres, hvis bilen skulle sælges. Vurderingen, der blev foretaget af 3 personer ved ToldSkat, tog 5-10 minutter, stort set uden at de så på bilen. Inden salget i maj 2006, hvor han fik 190.000 kr. for bilen, havde han forgæves forsøgt at sælge bilen for 210.000 kr. på forskellige auktioner, men det var vanskeligt at komme af med den, og han måtte foretage flere prisnedsættelser. Bilen, der er sjælden i Danmark, var løbende blevet vedligeholdt og repareret inden salg. Der er tale om en "skrabet" model, og der ligger ikke noget i udtrykket "business line".

Procedure

Part 1 har til støtte for sine påstande navnlig gjort gældende, at det er i strid med registreringsafgiftsloven at medtage forhandleravancen ved beregning af registreringsafgiften, ligesom det er i strid med EF-domstolens praksis. Det er forkert at beregne afgift af en forhandleravance. Ved køb hos en forhandler opnår man nogle fordele, herunder f.eks. klargøring og garantiforpligtelse, som ikke opnås ved privat salg. Når der indregnes en forhandleravance i afgiftsgrundlaget, tages der således ikke hensyn til det private marked for køb og salg af biler. Grundlaget for beregning af afgift skal derfor nedsættes med for-

handleravancen, der gennemsnitligt udgør 15 pct. Hvis landsretten finder det berettiget at indregne en forhandleravance, må der ske fradrag af udgiften til istandsættelse.

Endvidere er grundlaget for vurderingen utilstrækkeligt. Der er således alene sket sammenligning med to biler, som ikke er sammenlignelige med denne, ligesom det ikke fremgår, hvad der er tillagt afgørende vægt. På grund af det sparsomme sammenligningsgrundlag burde der være sket sammenligning med priserne i Danmarks nabolande.

Hertil kommer, at en tilsidesættelse af markedsforholdene i andre EU-lande vil være udtryk for en teknisk handelshindring, primært møntet på at beskytte det danske nyvognssalg. Anlæggelse af en vurdering ud fra europæiske markedsforhold må antages at ville medføre, at værdier på brugte danske køretøjer vil medføre et forholdsmæssigt større fald i brugtvognsværdien i forhold til nu, hvor brugtbilspriserne i Danmark kunstigt holdes oppe i forhold europæisk niveau gennem opkrævning af for høj registreringsafgift. Værdien må derfor opgøres ud fra niveauet inden for EU med et passende fradrag grundet bilens stand.

Den afgiftspligtige værdi kan herefter maksimalt ansættes til ca. 90.000 kr., svarende til den gennemsnitlige udbudspris på det europæiske marked, med et passende fradrag på grund af bilens stand, der anslås til 30.000 kr., således at værdien maksimalt kan ansættes til 60.000 kr., subsidiært et højere beløb.

Såfremt der ikke kan gives medhold i anbringendet om forhandleravancen, bør dette spørgsmål forelægges EF-domstolen, idet der er rimelig tvivl om, hvorvidt dette forhold er i strid med EU-retten.

Skatteministeriet har til støtte for sine påstande navnlig anført, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte det udøvede skøn. Vurderingen er foretaget i overensstemmelse med registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, og principperne i dagældende cirkulære nr. 139 af 19. juni 1991 om vurdering af motorkøretøjer m.v. §§ 6, 12 og 13. Skønnet er ikke udøvet på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag og har ikke i øvrigt ført til et åbenbart urimeligt resultat. Skønnet er endvidere udøvet på et sagligt grundlag, og ingen uvedkommende hensyn har påvirket værdiansættelsen.

Ved vurderingen kan der ikke gives fradrag for faktisk afholdte reparationsomkostninger. Derimod tages der højde for køretøjets individuelle stand, idet der i henhold til cirkulærets

§ 13, stk. 2, kan foretages fradrag eller tillæg på grundlag af en samlet vurdering af bl.a. køretøjets vedligeholdelsesstand.

Da skønnet er udøvet af et særligt nævn bestående af 3 sagkyndige vurderingsmænd, må der kræves et sikkert grundlag for at tilsidesætte værdiansættelsen. Der er hverken ved fremlæggelse af værkstedstilbud eller ved de i øvrigt fremsatte indsigelser tilvejebragt grundlag for, at landsretten kan tilsidesætte det udøvede skøn.

Ved vurderingen af køretøjets almindelige pris er det i overensstemmelse med fast praksis at tage udgangspunkt i danske forhandlerudsalgspriser. Der er herefter foretaget en konkret og individuel vurdering af residualværdien, hvor der er taget højde for køretøjets kilometerstand og vedligeholdelsesstand.

Ifølge registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., foretages værdifastsættelsen ud fra køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet. Der er udelukkende tale om en sammenligning i forhold til det indenlandske marked, og EF-domstolens praksis giver ikke grundlag for at inddrage det europæiske marked.

Efter dansk ret er vurderingsmyndigheden berettiget til at tage udgangspunkt i forhandlerudsalgsprisen, og der er ikke grundlag for at fastslå, at dette er i strid med EF-domstolens praksis. Det afgørende er, at der ikke sker en afgiftsmæssig forskelsbehandling af indførte brugte køretøjer og allerede indregistrerede brugte køretøjer her i landet. Ved opgørelsen af et indført brugt køretøjs afgiftsmæssige residualværdi tages hensyn til både registreringsafgiften af den danske moms og til registreringsafgiften af en forhandleravance for tilsvarende køretøjer på det danske marked, hvorved bemærkes, at der til den afgiftspligtige værdi for alle nye køretøjer, der indregistreres her i landet, skal indregnes en mindsteforhandleravance på 9 pct., jf. registreringsafgiftslovens § 8, stk. 1, 2. pkt.

Hvis landsretten måtte finde, at den foretagne vurdering er for høj, kan de påberåbte forhold vedrørende bilens stand ikke efter deres art føre til en nedsættelse af den afgiftspligtige værdi i en størrelsesorden som **Part 1** har påstået, men der må i givet fald ske hjemvisning til fornyet behandling.

Der består ikke nogen rimelig tvivl om forståelsen af fællesskabsretten, som nødvendiggør en forelæggelse for EF-domstolen.

Landsrettens begrundelse og resultat

I henhold til lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. § 10, stk. 1, fastsættes den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer ved vurdering. Ved denne vurdering ansættes køretøjets almindelige pris inkl. moms, men uden registreringsafgift, ved salg til bruger her i landet i den stand, hvori det skal registreres. Efter lovens § 13, stk. 1, foretages vurderingen af 3 beskikkede vurderingsmænd.

Ifølge dagældende cirkulære nr. 139 af 19. juni 1991 om vurdering af motorkøretøjer m.v. § 6, stk. 2, må køretøjets almindelige pris fastsættes ud fra, hvad en bruger generelt må forventes at skulle betale for et køretøj af samme mærke og model eller et tilsvarende køretøj. I henhold til cirkulærets § 12, stk. 1, tages der udgangspunkt i et køretøj i normalt vedligeholdet stand, ligesom der foretages fradrag eller tillæg i værdien på grundlag af en samlet vurdering af køretøjets kilometerstand, vedligeholdelsesstand, eventuelle forbedringer og øvrige beskaffenhed, jf. cirkulærets § 13, stk. 2.

Landsretten finder, at det fremgår forudsætningsvis af registreringsafgiftsloven og de hertil knyttede administrative forskrifter, at en eventuel forhandleravance indgår ved opgørelsen af den afgiftspligtige værdi. Dette understøttes af lovens forarbejder. Det er således forudsat i skatteministerens svar af 2. april 1991 på spørgsmål 11 (L 130 bilag 16) fra Folketingets Skatteudvalg, hvor det blandt andet er anført, at:

”Udgangspunktet for vurderingen er den markedspris, som en forbruger generelt må forventes at ville betale for et tilsvarende køretøj til almindelig brug.”

Det fremgår tillige af skatteministerens svar af 23. april 1991 på spørgsmål 35 (L 130 bilag 40) fra Skatteudvalget. Det er heri blandt andet anført, at:

”Priserne på tilsvarende brugte biler, der sælges af såvel forhandlere som private, udgør fundamentet for fastsættelsen af den almindelige pris. Uanset om en bestemt bilmodel forhandles af få eller mange forhandlere, vil de almindelige markedskræfter – således som det også sker i dag – bevirke, at forhandlere vil forlange den pris, som markedet kan bære.”

Endelig støttes det af bemærkningerne til lovforslag L 181 af 20. marts 2002 om blandt andet ændring af vægtafgift af motorkøretøjer m.v., FT 2001-02, tillæg A (2. samling). I

bemærkningerne vedrørende § 7 b om godtgørelse af registreringsafgift ved udførsel af et køretøj fra Danmark, er det således side 4720 og 4727 anført blandt andet, at:

”Godtgørelsen tager udgangspunkt i værdien for en brugt bil solgt fra en forhandler. Heraf kan udregnes registreringsafgiften. Det er denne afgift, der betales ved indførsel af brugte biler og motorcykler. Ved udførsel vil afgiftsgodtgørelsen være lig importafgiften fratrukket 15 pct. De 15 pct. Antages at svare til den normale forhandleravance ved salg af brugte køretøjer.

...

Godtgørelsesordningen, der indsættes i loven ved § 7 b, tager udgangspunkt i bilens eller motorcyklens almindelige pris ved salg til bruger her i landet. Dette er helt parallelt med de regler, der gælder ved indførsel af brugte biler og motorcykler . . .”

Spørgsmålet om opkrævning af registreringsafgift på brugte køretøjer, der indføres fra et EU-medlemsland til et andet, har været forelagt EF-domstolen flere gange, og der foreligger en omfattende og fast praksis herom, jf. herved navnlig sagerne C-47/88, Kommissionen mod Danmark, C-345/93, Nunes Tadeu, C-375/95, Kommissionen mod Grækenland, C-393/98, Gomes Valente, C-387/01, Weigel, og C 290/05 samt C-333/05, Ákos Nádasdi og Ilona Németh. Landsretten finder, at de danske regler ikke er i strid med EF-traktatens artikel 90, stk. 1, og den praksis, som har fundet udtryk i de nævnte afgørelser. Under henvisning til de nævnte afgørelser finder landsretten heller ikke, at der består en sådan rimelig fortolkningstvivel, at der er anledning til at forelægge problemstillingen i denne sag for EF-domstolen.

Efter den foreliggende praksis skal der ikke tages hensyn til udenlandske markedsforskel, idet det afgørende ved fastsættelsen af værdien af et indført brugt køretøj er den almindelige pris for et tilsvarende eller lignende køretøj, der allerede er registreret her i landet. Det fremgår af registreringsafgiftslovens § 8, stk. 1, at der altid indregnes en forhandleravance i den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer. Forhandleravance indgår således i afgiftsgrundlaget både for så vidt angår biler, der registreres første gang her i landet, og for så vidt angår biler, der registreres her efter at være registreret første gang i udlandet, og uanset om handlen indgås med en privat eller en forhandler. Efter registreringsafgiftslovens regler er der ikke hjemmel til at fradrage de faktisk afholdte reparationsomkostninger, og der er heller ikke i øvrigt støtte for, at dette kan ske.

Herefter og idet der ikke er grundlag for at antage, at skønnet over værdien af den omhandlede bil er udøvet på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, ligesom der ikke er tilvejebragt et sikkert grundlag for at tilsidesætte den foretagne værdiansættelse, der er foretaget af sagkyndige vurderingsmænd., tager landsretten Skatteministeriets frifindelspåstand til følge.

Efter sagens udfald og omfang skal **Part 1** betale sagsomkostninger til Skatteministeriet med 15.000 kr.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Sagsøgte, Skatteministeriet, frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøgeren, **Part 1**, betale 15.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.